मुञ्चतश्चासृजत्काञ्चीञ्छरभांश्चैव पार्श्वतः। पौण्ड्रान्किरातान्यवनान्सिंहलान्बर्ब्बरान् वशान्।
चिवुकांश्च पुलिन्दांश्च चीनान्हूनान्सकेरलान्। ससर्ज फेनतः सा गौर्म्लेच्छान्बहुविधानपि। ११८५
तैर्विसृष्टैर्महासैन्यैर्नानाम्लेच्छगणैस्तदा। नानावरणसंच्छन्नैर्नानायुधधरैस्तथा।
अवाकीर्य्यत संरब्धैर्विश्वामित्रस्य पश्यतः। एकैकश्च तदा योधः पञ्चभिः सप्तभिर्वृतः।
अस्त्रवर्षेण महता बध्यमानं बलं तदा। प्रभग्नं सर्व्वतस्त्रस्तं विश्वामित्रस्य पश्यतः।
नच प्राणैर्वियुज्यन्ते केचित्तत्रास्य सैनिकाः। विश्वामित्रस्य संक्रुद्धैर्वाशिष्ठैर्भरतर्षभ।
सा गौस्तत्सकलं सैन्यं कालयामास दूरतः। विश्वामित्रस्य तत्सैन्यं काल्यमानं त्रियोजनं। ११९०
क्रोशमानं भयोद्विग्नं त्रातारं नाध्यगच्छत। दृष्ट्वा तन्महदाश्चर्य्यं ब्रह्मतेजोभवन्तदा।
विश्वामित्रः क्षत्रभावान्निर्व्विण्णो वाक्यमब्रवीत्। धिग्बलं क्षत्रियबलं ब्रह्मतेजो बलं बलं।
बलाबलं विनिश्चित्य तप एव परं बलं। स राज्यं स्फीतमुत्सृज्य ताञ्च दीप्तां नृपश्रियं।
भोगांश्च पृष्ठतः कृत्वा तपस्येव मनो दधे। स गत्वा तपसा सिद्धिं लोकान्विष्टभ्य तेजसा।
तताप सर्व्वान्दीप्तौजा ब्राह्मणत्वमवाप्तवान्। अपिवच्च ततः सोममिन्द्रेण सह कौशिकः। ११९५
इत्यादिपर्व्वणि चैत्ररथपर्व्वणि वाशिष्ठे विश्वामित्रपराभवे पञ्चसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥
॥ गन्धर्व्वउवाच ॥ कल्माषपाद इत्येवं लोके राजा बभूवह। इक्ष्वाकुवंशजः पार्थ तेजसाऽसदृशो भुवि।
स कदाचिद्वनं राजा मृगयां निर्य्ययौ पुरात्। मृगान्विध्यन्वराहांश्च चचार रिपुमर्दनः।
तस्मिन् वने महाघोरे खड्गांश्च बहुशोऽहनत्। हत्वा च सुचिरं श्रान्तो राजा निवर्त्तते ततः।
अकामयत्तं याज्यार्थे विश्वामित्रः प्रतापवान्। स तुराजा महात्मानं वाशिष्ठमृषिसत्तमं।
तृष्णार्त्तश्च क्षुधार्त्तश्च एकायनगतः पथि। अपश्यदजितः संख्ये मुनिं प्रतिमुखागतं। १००
शक्तिं नाम महाभागं वशिष्ठकुलवर्द्धनं। ज्येष्ठं पुत्रं पुत्रशतादृशिष्ठस्य महात्मनः।
अपगच्छ पथोऽस्माकमित्येवं पार्थिवोऽब्रवीत्। तथा ऋषिरुवाचैनं सान्त्वयन्श्लक्ष्णया गिरा।
मम पन्था महाराज धर्म्म एष सनातनः। राज्ञा सर्व्वेषु धर्म्मेषु देयः पन्था द्विजातये।
एवं परस्परं तौ तु पथोऽर्थं वाक्यमूचतुः। अपसर्प्यापसर्पेति वागुत्तरमकुर्व्वतां।
ऋषिस्तु नापचक्राम तस्मिन्धर्म्मपथे स्थितः। नापि राजा मुनेर्म्मानात्क्रोधाच्चाथ जगाम ह। १००५
अमुञ्चन्तन्तु पन्थानं तमृषिं नृपसत्तमः। जघान कशया मोहात्तदाराक्षसवन्मुनिं।
कशाप्रहाराभिहतस्ततः स मुनिसत्तमः। तं शशाप नृपश्रेष्ठं वाशिष्ठः क्रोधमूर्च्छितः।
हंसि राक्षसवद्यस्माद्राजापसद तापसं। तस्मात्त्वमद्यप्रभृति पुरुषादो भविष्यसि।
मनुष्यपिशिते सक्तश्चरिष्यसि महीमिमां। गच्छ राजाधमेत्युक्तः शक्तिना वीर्य्यशक्तिना।
ततो याज्यनिमित्तन्तु विश्वामित्रवशिष्ठयोः। वैरमासीत्तदा तन्तु विश्वामित्रोऽन्वपद्यत। १०१०
तयोर्विवदतोरेवं समीपमुपचक्रमे। ऋषिरुग्रतपाः पार्थ विश्वामित्रः प्रतापवान्।
ततः स बुबुधे पश्चात्तमृषिं नृपसत्तमः। ऋषेः पुत्रं वशिष्ठस्य वशिष्ठमिव तेजसा।